

Şiir

– morötesi · 05 Ocak 2015

Bir müddet şiire, ara vermiştim,
Adeta baharım, hazanım oldu,
Aslında postumu, yere sermiştim,
Damarımda serum, sızanım oldu.

Başından sonuna, çekilir nazın,
Heceyle birlikte, serbesttir yazın,
Dökülür besteye, inceden sızın,
Tezene elimde, kızanım oldu.

Bazen neşe idin, bazen de hüzün,
En acılı günde, tatlı bir sözün,
Uzaktan seyreder, görünmez yüzün,
Sabah namazına, ezanım oldu.

Yağmasa yağmurum, akmasa selim,
Düşürsem kalemi, tutmasa elim,
Seviyorum derken lal olsa dilim,
Aşkına nameler, yazanım oldu.

Bir gün destan isen bir günde kıta,
Oğul diye nasihat, verir ya ata,
Boynumu büksem, dursam rabıta,
Öğrendiğim her şey kazanım oldu.

Tek bir kelam ile dünyayı veren,
Mecnunu kolundan tutup çeviren,
Ferhat değil miydi dağlar deviren,
Ölmeden nefsimde sızanım oldu.

Ne olduysa bilmem haber vermedi,
Zaten noksan olan aklım ermedi,
Tez canlı yüreğim, hayra yormadı,
Görünmez ilhamım üzenim oldu.

Kadir KÜÇÜKKARATAŞ